

Over nieuwe uitgaven en tijdschriften

De vogelwereld van het Amsterdamse bos

Welgeteld 226 soorten vogelsoorten zijn er waargenomen in het Amsterdamse Bos, dat vele Amsterdammers hardnekkig heet „Bosplan” blijven noemen. Ze worden vermeld in de Wetenschappelijke Mededeling no. 74 van de K.N.N.V., samengesteld door Drs. J. J. Frieswijk, met

medewerking van H. F. Arentsen, P. W. Brander, mej. Mr. J. H. U. van Drooge, J. H. C. de Groot, J. Reijnders, K. A. Straatman en A. N. Swart. Inmiddels kan er overigens als nr. 227 de notenkraaker aan worden toegevoegd.

Van die 227 zijn er 76 min of meer geregelde broedvogels, terwijl er 19 voormalige broedvogels worden vermeld, soorten die in de loop der jaren in bepaalde ontwikkelingsstadio van het Bos hebben

gebroed, maar zich er nu niet meer thuis voelen. Hoewel de indeling misschien wat arbitrair is, telden we voorts 95 toevallige gasten (inclusief de notenkraker) en 37 min of meer geregelde gasten.

Alles bijeen een verheugende variatie, zij het dat naarmate het Bos zich verder als bos ontwikkelt, de samenstelling wel wat eenzijdiger zal worden. Overigens is van het totaal van bijna 1000 ha ongeveer 400 ha beplant met bomen en heesters, wat betekent dat er dus een 600 ha aan gazons, speelweiden, weiland, oeverlanden en water is.

Een zeer belangrijke inventarisatie, waarbij ook aan de verschuivingen die tijdens de tot standkoming van het bos optraden verheugende aandacht wordt geschonken. Prettig is ook dat van soorten die wat grondiger zijn bestudeerd, de aantallen territoria per ha worden genoemd. Voor de nachtegaal waren er in 1967 ca. 50 territoria in het gehele gebied. Brander schatte in 1951 het aantal territoria van de wiewaal op 26! En, om nog een laatste voorbeeld te noemen: van de bosuil waren er in 1967 zes broedgevallen, met in totaal 13 à 14 jongen. De verleiding is groot, nog meer gegevens te citeren. Liever adviseren wij, het boekje zelf aan te schaffen. Dit kan door overmaking van f 3,50 (leden van de K.N.N.V. f 2,75) op postrekening 13028 van Bureau K.N.N.V., Hoogwoud.

K.Z.

Drs. J. J. Frieswijk (e.v.a.): De vogelwereld van het Amsterdamse Bos. Wet. Med. no. 74 der K.N.N.V., maart 1968. 46 blz. met vele ill. van M. J. C. Kolvoort. Prijs f 3,50 leden K.N.N.V. f 2,75)

De vogels van Vlieland

De redactie van de reeks Wetenschappelijke Mededelingen der Kon. Ned. Natuurhistorische Vereniging is zo fortuinlijk geweest A. L. Spaans en C. Swennen bereid te vinden, een avifauna van Vlieland samen te stellen. Dat is erg plezierig, want het zijn allebei voortreffelijke vogelaars, die het waddengebied en vooral Vlieland door en door kennen. Overigens verklaren zij zelf nadrukkelijk, hulp te hebben gehad van vele andere waarnemers en voorts hebben zij ook hetgeen in de literatuur

over de vogelbevolking van Vlieland is te vinden, zorgvuldig nageplozen.

Het resultaat is een voor deze reeks omvangrijke publikatie (104 blz.), met een aantal kaartjes en vele geslaagde tekeningen van M. J. C. Kolvoort, die niet slechts een beredeneerde lijst der waargenomen vogelsoorten bevat, maar bovendien inleidingen over de ontwikkeling van het landschap en hoofdstukken over o.a. andere gewervelde dieren, het gebruik van het landschap, fenologische gegevens, veranderingen in de broedvogelstand sinds het begin van deze eeuw en een vergelijking met de broedvogels van Texel en Terschelling. Kortom een werkstuk, dat als model kan dienen voor toekomstige lokale avifauna's.

Bij de onderlinge vergelijking van de broedvogels van Texel, Vlieland en Terschelling blijkt, dat het om in totaal 132 soorten gaat, waarvan er 87 op alle drie de eilanden voorkomen. Vlieland heeft vier soorten, die niet op de andere twee eilanden broeden, Terschelling heeft 8 eigen soorten en Texel (groter en met een gevarieerder landschap) zelfs 17. Texel en Vlieland hebben twee soorten gemeen, die niet op Terschelling voorkomen. Er zijn geen soorten op Vlieland én Terschelling, die op Texel ontbreken. Wel hebben Texel en Terschelling 14 soorten gemeen, die op Vlieland niet broeden. Vlieland is met zijn 93 soorten armer aan broedvogels, dan Texel en Terschelling, die er resp. 120 en 109 hebben. Maar Spaans en Swennen wijzen er terecht op, dat voor een aantal ontbrekende soorten ook inderdaad geen geschikt biotoop op Vlieland aanwezig is. Doch ook, dat men de vogelwereld van Vlieland beslist niet als een aftreksel van de andere twee mag beschouwen. Het eiland heeft van de drie westelijke wadeneilanden zijn oorspronkelijke karakter het beste bewaard. Als men bovendien de aantallen broedvogels in een vergelijkende beschouwing betreft, blijkt Vlieland de grootste broedvogelpopulaties van eider-eend en kleine barsmsijs te hebben. Bovendien heeft het een rijke zwemeendenstand en een naar verhouding groot aantal broedende waterrallen en kluten. Van de kluit waren er in 1966 60 paren en in 1965 zelfs ongeveer 85, wat tevens wel ongeveer een record was voor het eiland. Voor de waterral kunnen de auteurs geen aantallen

opgeven, voor de kleine barsijs noemen zij voor 1963 en 1964 ruim honderd paren, een aantal dat sindsdien mogelijk iets is gedaald. Toch geen slechte prestatie voor een soort, die er zich met zekerheid pas in 1961 heeft gevestigd, al nemen de auteurs aan, dat ze er al in 1959 heeft gebroed. Het is, zoals steeds met goede boeken, verleidelijk nog veel meer te citeren uit de inhoud. Plaatsruimte laat dit echter niet toe. Zodat wij besluiten met een hartelijke gelukwens aan de auteurs en het advies aan alle vogelaars, die ooit op Vlieland zijn geweest, dit boekje aan te schaffen. Trouwens, anderen moeten dit ook maar doen. Het zal stellig tot een bezoek verleiden, waartoe letterlijk elk jaargetijde zich leent.

K.Z.

A. L. Spaans en C. Swennen: De vogels van Vlieland. Met ill. van M. J. C. Kolvoort. No. 75 in de reeks Wetensch. Mededelingen van de K.N.N.V., Utlefte 328 van de Fryske Akademy en Mededeling 290 van het RIVON. Prijs f 4,50 (f 4,— voor leden van een aantal organisaties).

Broedvogels in Limburg

We zijn, begin september, naar Maastricht gereisd, om de première bij te wonen van de film „Broedvogels in Limburg”. Of eigenlijk was het niet de première, want die begon pas 's avonds om acht uur, maar de persvoorstelling. Die was in de namiddag gesteld, wat niettemin oorzaak werd, dat we pas op een heel laat tijdstip weer thuis waren. Dat we de persvoorstelling zagen, moet beslist worden vermeld, want ons werd verzekerd, dat de kwaliteit van het projectiedoek er bij die voorstelling oorzaak van was, dat de kleuren van deze films ons erg teleurstelden.

Voor het overige hebben we beslist geen spijt van de reis. Want hij bewees, wat de rubriek Veldwaarnemingen in dit blad al lang deed vermoeden, dat er in Limburg een nieuwe generatie vogelliefhebbers is opgegroeid. Een generatie, die naar vogels kijkt vol bewondering en nieuwsgierigheid, die zich wil verdiepen in de bestudering van hun levensgewoonten en die, als het oude vogelvangensbloed toch nog spreekt, de gevangen vogels met een ringetje van

het Vogeltrekstation om de poot weer vrij laat.

Enkele vertegenwoordigers van deze generatie hebben nu, na enige jaren experimenteren op het 8 mm-formaat, een 48 minuten durende 16-mm kleurenfilm vervaardigd, die de titel kreeg „Broedvogels in Limburg”. Geen volledig overzicht van de in Limburg broedende vogels en zelfs geen selectie van typisch Limburgse broedvogels die overigens, het zij gaarne toegegeven, schaars zijn geworden. Immers, van de waterspreeuw zijn er al sinds lang in Nederland geen nesten meer gevonden en de roodkopklauwier broedt vermoedelijk ook niet meer in Limburg. Maar een grote gele kwikstaart en een zwarte roodstaart waren er toch wel te vinden geweest, misschien ook een Europese kanarie. Zoals ook bij de keuze van kruipend gedierte, dat de vogelbeelden vaak op prettige wijze onderbreekt, wellicht een wat meer typisch Limburgse keuze mogelijk was geweest.

De nu gefilmde vogels zijn vooral vinken en lijsterachtigen. Dit veroorzaakt hier en daar een herhaling, die wellicht didactisch verantwoord is (althans twee der vervaardigers zijn onderwijzensen), maar toch de aandacht wel eens wat doet verslappen. Daar staan overigens andere, zeer boeiende beelden tegenover. Waaronder die van een koekoeksjong, dat een pleegbroertje over de nstrand werkt en, wat mij vooral bekoorde, van een boomklever die metselspecie verzamelt om er de toegang tot zijn nestholte mee te verkleinen.

Verder zijn er boeiende opnamen van het fraaie Limburgse landschap, maar daar zou ik in een volgende film ook graag nog wat typische Limburgse planten als aronskelk, eenbes en mistletoe aan toegevoegd zien. Alles bijeengenomen toch wel een verwachtingen wekkend debuut. Of dit nu beslist met een officiële première moest worden gepresenteerd, is een vraag, die we hier maar buiten beschouwing zullen laten. Verdienstelijke cineasten elders in den lande, wier prestaties beslist nog niet werden overtroffen, maken daar geen gewoonte van. Maar ik ben er niet zeker van, dat Jo Erkens (samensteller), Maurice Nijsten (cineast), Paul Haimon (teksten) Jean Lambrechts (muziek) en Ted Rieter (geluid) dit zelf allemaal zo hebben gearrangeerd.

Zij hebben een boeiende film gemaakt,

waarvan ik vooral hoop, dat hij in Limburg zelf op vele scholen zal worden vertoond. Al was het juist voor dit doel wenselijk geweest, wat meer nadruk te leggen op de tegenstelling tussen vogelvangst ten behoeve van het ringonderzoek en die, ter aanvulling van de volière, die in Limburg nog veel te vaak wordt beoefend. De film is inmiddels door de KRO-televisie uitgezonden. Dat gelukt andere Nederlandse cineasten gewoonlijk alleen via de omweg van een Engels serieprogramma!

K.Z.

Aantal trompetter-kraanvogels neemt iets toe

Volgens een mededeling van de U.S. Fish and Wildlife Service bedroeg het aantal individuen van de trompetterkraanvogel (*Grus americana*) in juni van dit jaar 70 stuks, waarvan er 48 in het wild leven. In 1941 waren er nog slechts 15 exemplaren van deze uiterst zeldzame vogelsoort in leven.

- *Nos Oiseaux* 319, augustus 1968

Prooien van stootvogels en uilen in Frankrijk

J. M. Thiollay publiceert in *Nos Oiseaux* resultaten van eigen onderzoek naar de prooien van een aantal stootvogels en uilen in Frankrijk, waar tot nu toe weinig onderzoek op dit terrein is verricht. Interessant zijn vooral vergelijkingen van de prooien van een aantal soorten die eenzelfde gebied bejagen.

- *Nos Oiseaux* 319, augustus 1968

Heroriëntatie van nachttrekkers

Aan de oostkust van Groot Brittannië worden in de herfst van tijd tot tijd plotse invasies van trekvogels waargenomen, de zgn. „falls”, waaronder vaak veel bonte vliegenvangsters en gekraagde roodstaartjes. In *British Birds* geeft P. R. Evans een beschouwing over dit verschijnsel, waarin hij tot de slotsom komt, dat dergelijke groepen als zij noordelijker dan Yorkshire de kust bereiken, door windverdrifting uit hun normale koers zijn geraakt, die hen normaal van Zuid-Scandinavië via East Anglia naar het Iberisch schiereiland voert. Uit analyses van gegevens omtrent in Gr.

Brittannië geringde ex. die dezelfde herfst op het Iberisch schiereiland worden teruggevangen blijkt, dat de percentages van de noordelijke (verdrifte) exemplaren en van de op hun normale trekroute geringde vrijwel gelijk zijn. Hieruit wordt afgeleid dat de verdrifte vogels in staat zijn tot herorientatie, wat zowel voor volwassen (dus ervaren) vogels als voor jongen die voor het eerst trekken zou gelden.

Voorts worden proeven beschreven met deze vogels in Kramerkooien, waarbij kritiek wordt geleverd op experimenten waarin, bij de bestudering van trekronst („Zugunruhe”) geen rekening wordt gehouden met de vetreserves waarover de proefvogels beschikken.

- *British Birds* 61, juli 1968

Snoek greep volwassen waterhoen

Op een zondagmorgenwandeling in het park Gennepmolen te Eindhoven vonden wij op een wandelpad een waterhoen, dat met zijn hals in de bek van een snoek zat. Zowel de snoek als het waterhoen waren dood. We moeten wel aannemen dat, toen de snoek het waterhoen had gegrepen, dit nog kans heeft gezien op de wal te komen en daar ongeveer twintig meter af te leggen, voor het bezweek.

De snoek was nog jong, ongeveer 30 cm lang. Het waterhoen was een volwassen mannetje.

- D. A. Bosma, Tartinistraat 18, Eindhoven

De broedduur van de kievit

Naar aanleiding van het stukje van P. T. Schep in *Het Vogeljaar* (1968, nr. 3, blz. 570) over de broedduur van de kievit, zou ik graag het volgende opmerken:

a. De heer Schep stelt de broedduur op 18-19 dagen. Dit is volgens de mij ter beschikking staande gegevens onjuist. Van Nes in „Nesten en eieren”, Zweeres in „Vogels om ons heen” en Makatsch in „Vogels van riet en water” vermelden 24-27 à 28 dagen. Mijn eigen ervaring stemt hiermee overeen. Scheps ervaring ook! Waarom hij dan een ei moest open peuteren... was de temperatuur niet voldoende aanwijzing?

b. Over het verschil van soms enkele dagen tussen het uitkomen van het eerste

en van de andere eieren merk ik op, dat ik die ervaring eveneens heb opgedaan bij nesten die ik op opgespoten terreinen rondom Amsterdam controleer (wat worden er overigens veel buiten de broedtijd geplunderd!). Ik heb hierbij gemerkt dat nesten die verderweg op deze terreinen liggen, gelijkmatiger uitkomen dan die, welke beter bereikbaar zijn. Bij de laatste is verontrusting door wandelaars, honden en kinderen groter. De broedduur is dus misschien wel afhankelijk van de werkelijke tijd, die de vogel broedend op de eieren doorbrengt. Ik zou het prettig vinden te vernemen, of ook anderen die ervaring hebben opgedaan.

- A. P. Bot, *Spaarndammerdijk 79 hs, Amsterdam*

(Mijn ervaringen met overigens vermoedelijk minder nesten, dan de heer Bot controleert, stemmen met de zijne overeen. Bij vaak verontruste kieviten lijkt de broedduur langer te zijn. Verder heb ik de indruk, dat van late legsels de broedduur korter is. Wij ontvingen méér brieven, waarin verontwaardiging wordt uitgesproken over het openen van het zwaar bebroede ei door de heer Schep. — K.Z.).

Betere bescherming van watervogels in België

Ingevolge de algemeen vastgestelde achteruitgang van vele soorten water- en oevervogels door overbejaging en door het verdwijnen van voedsel- en levensgebieden, heeft de heer Charles Heger, minister van landbouw, op advies van de Hoge Jachtraad, bij ministerieel besluit van 8 juli 1968 het schieten van volgende watervogels verboden: de krooneend, de ijseend en de brilduiker, eidereenden, zaagbekken en het nonnetje, zeeëenden, canadaganzen en meeuwen (de kokmeeuw en de zilvermeeuw uitgezonderd). Met uitzondering van het waterhoen, de meerkoet, de watersnip, de poelsnip, het bokje, de kievit en de goudplevier, is het eveneens verboden de rallen, de plevieren, de steenloper, de wulpen, de grutto's, de ruiters (met inbegrip van het witgatje, de oeverloper en de tureluur), de strandlopers en de franjepoten te schieten.

Bij deze gelegenheid herinnert het Belgische Coördinatie-Comité voor de Bescherming van Vogels eraan dat volgende

soorten reeds sedert enkele jaren beschermd zijn: zeeduike, futen, stormvogels en pijlstormvogels, de jan van gent, aalscholvers, pelikanen, de reigers, de ralreiger, de kwak, het woudaapje en de roerdomp, ooievaars, de lepelaar, de ibis, de flamingo, de berg-eend, brand-, rot- en roodhalsganzen, zwanen, de kraanvogel, jagers, sterns, alken, zeekoeten en de papegaaiduike.

Verder wordt de jacht verboden op waterwild in de havengeul van Nieuwpoort en omgeving, evenals de jacht op ganzen op het grondgebied van de gemeente Damme, Oostkerke en Sint-Kruis.

Motie tegen massaal doden en vangen van zangvogels in België

De algemene jaarvergadering van de (thans 51) bij het Coördinatie-Comité voor de Bescherming van Vogels in België aangesloten verenigingen stelde vast:

— dat België, na het verbod van de vogelvangst in Italië, het enige Europese land blijft waar de massale vogelvangst met netten wettelijk wordt toegestaan;

— dat de Belgische vogelvangst de laatste decennia een reusachtige uitbreiding heeft genomen, ingevolge:

1. een enorme stijging van het aantal vogelvangsters (28.041 in 1966 tegenover 8.100 in 1926);
2. een belangrijke toename van het gemiddeld aantal vangdagen per vogelvangster (vroeger voornamelijk op zondagen): nu veelal tijdens de weekdagen: vrije zaterdag: verlofdagen — cultuurloze vrijetijdsbesteding —;
3. dat de vogelvangsters meer en meer van een gemoderniseerd en gerationaliseerd vangarsenaal gebruik maken, om hun vangsten op industriële schaal op te drijven;
4. ingevolge het vervangen van liggende netten, door onzichtbare rechtopstaande netten, de wederrechtelijke vogelvangst veralgemeend wordt;
5. vele vogelvangsters de roofvogels wederrechtelijk blijven doden;
6. het wederrechtelijk doden van beschermde vogels evenals van de wijfjes van vinkachtigen (die als kooivogels slechts een kleine han-

delswaarde vertegenwoordigen) algemeen blijft.

De vergadering stelde eveneens vast dat de op grote schaal gevoerde wederrechtelijke vogelvangst in de hand wordt gewerkt door volgende factoren:

1. het ontbreken van toezicht (o.a. ingevolge een overbelasting van de rijkswacht met verkeersopdrachten, en een gebrek aan dienstdoende rijkswachters op zon- en feestdagen);
2. een veelal onvoldoende ornithologische kennis van rijkswachters en politieagenten;
3. een onvoldoende en praktisch onbestaande bestraffing van de vastgestelde overtredingen (boeten van 5 fr tot 25 fr voor overtredingen die vele tienduizenden franken winst kunnen opleveren);
4. de moeilijk te verwezenlijken controle van 28.000 vogelvangsters, die in het veld verdekt staan opgesteld en de rijkswachter in uniform van ver zien aankomen.

De vergadering verheugde zich over de tijdens de laatste jaren genomen gunstige maatregelen, namelijk: de aan alle roofvogels verleende bescherming, het verbod van de vogelvangst met strikken en het schietverbod op verscheidene zeldzame vogelsoorten.

Teneinde de internationale verplichtingen loyaal na te komen en een einde te stellen aan de reusachtige vernietigingen door de wettelijke en de wederrechtelijk gevoerde vogelvangst aan de Europese en Belgische zangvogelstand aangebracht, verzocht de vergadering de verantwoordelijke overheden met aandrang volgende wettelijke maatregelen af te kondigen:

- het verbod zangvogels met netten te vangen en te doden;
- een ernstige bestraffing van de vastgestelde overtredingen (correctionaliseren);
- verbod van de verkoop van verboden vangmiddelen;
- de oprichting van een controle-organisatie onder leiding van deskundigen.

Casarca's aan de Dollard

Op 23 en 24 mei zagen mijn vrouw en ik bij de uitwateringssluis van de Carel Coenraadpolder in het noorden van Groningen resp. één (♂) en twee (♂ en ♀) casarca's. Ik ben zeer benieuwd of dankzij deze waarneming de casarca in Nederland kan promoveren van de categorie dwaalgast naar de groep onregelmatige gasten. Tegen de opvatting dat het ontsnapte ex. zouden zijn pleit m.i. dat, voor zover mij bekend, in die omgeving geen vogelparken voorkomen en dat de vogels zeer schuw waren en gepaard werden waargenomen.

• L. J. Wiersma, Singel 282, Dordrecht

(Voor ons gevoel zijn alle casarca-waarnemingen „verdacht“. Ontsnapte ex. behoeven niet uit een vogelpark afkomstig te zijn. Ook particulieren houden steeds meer waterwild. Als gevangenschapsexemplaren nu maar consequent, b.v. met rode ring om rechterpoot, gemerkt werden, zouden we alleen over ongeringde het hoofd behoeven te breken. Trouwens, hoe is het gesteld met de aanwezigheid van vogelparken in het nabije Oost-Friesland? Ik meen me te herinneren dat er even buiten het vrij nabije Leer een dierentuin is. Niettemin lijkt het nuttig deze waarnemingen te blijven melden. — K.Z.)

Voorjaarstrek van de kluit

Aan de noordelijke Lekoever, bij Vreeswijk, zag ik 27 maart j.l. 25 kluten overvliegen in n. richting, op een hoogte van 10-15 m. Zelf heb ik in deze omgeving nooit eerder kluten gezien, maar het is pas het eerste jaar, dat ik er geregeld waarneem.

• G. Voordouw, Parallelweg 33, Sittard

Olveh-vogelkalender 1969

Aan inzenders van foto's voor de Olveh-vogelkalender 1969, die geheel gewijd zal zijn aan de vogels van de Waddeneilanden, werden de volgende prijzen toegekend: eerste prijs: H. J. Verdonk te Haarlem, tweede prijs W. H. van Schieeven te Apeldoorn en derde prijs Jan van de Kam te Helmond.

Avontuur met ijsvogels

Het was op de stormachtige woensdagmiddag van de eerste november 1967. Iet-wat vermoeid en koud doolde ik langs de bosrand en besloot toen maar om de schuilhut eens aan te doen, om mijn verkleumde botten wat op verhaal te laten komen. Eenmaal binnen en lekker buiten het bereik van de gure wind ontstak ik de oliekachel en kroop er dicht bij. De warmte was een weldaad.

Maar al gauw begon het zitten me danig te vervelen en ik stond op om wat rond te kijken. Ik gluurde door het raampje aan de voorzijde en keek pal in het wakkere oogje van de heggemus. Blijkbaar vond ze mijn verschijning nogal gewoon want ze besteedde er geen aandacht aan en ging gewoon haar gang. Met een lichte ergernis bedacht ik dat de gevoelens wederkerig waren. Ik keerde me om en keek door het raampje in de deur. Er was niet veel te zien, zelfs geen onverschillige heggemus. Opeens zag ik toch iets, midden in het beekje dat langs de schuilhut stroomt. Het sprong boven het water uit, en zonk er weer in weg. In een flits had ik een staalblauwe kleur gezien en ook iets roods. Stomverbaasd wachtte ik of het verschijnsel zich zou herhalen en inderdaad, daar was 't weer. De staalblauwe rug van een ijsvogel en de rode borst van een andere. Ze dansten als bezeten in het water, zonder hun vleugels te gebruiken. Hoog schoten ze boven het water uit, als een dolfijn, om er dan weer in weg te zakken. Nauwelijks kopje onder schoten ze weer omhoog, elkaars snavels stevig omklemd. Zo ging 't minuten lang door. Opeens besepte ik dat hetgeen ik zag geen vechtpartij was. Daarvoor was 't te gracieus, te harmonieus. De bewegingen waren fel maar ze misten het ruwe, het boude van de bekende robbertjes. Het was een dans als een Spaanse tarantella.

De ijsvogels hielden gelijktijdig op en rustten even aan de kant. Even maar, toen vloog een van hen weer op. De ander volgde onmiddellijk. Een eindje verder stonden ze even stil, laag boven het water, omklemden elkaars snavel en de dans herhaalde zich. Ik stond daar en wist niet hoe ik 't had. Behoorde de „watertarantella” tot het normale gedrag van de ijsvogel, of deden die twee toevallig maar zo? Dit was

weer eens een van de dingen die ik zo dolgraag wil weten. Vandaar dit artikeltje.

- *J. H. Schulpen, Kerkstraat 11, Dieteren-Susteren*

(Het is bekend, dat ijsvogels buiten de broedtijd gezelschap van soortgenoten niet op prijs stellen. Ondanks zijn verzekering van het tegendeel, geloven we dat de heer Schulpen er twee heeft gezien, die elkaar de visrechten in dat stukje beek betwistten. — Red.).

En dat allemaal in één etalage

Op doorreis naar het noorden des lands troffen wij in de etalage van een poelier in Nijverdal de volgende kollektie vogels aan: dodaars, blauwe reiger, wintertaling (♂), kuifeend (♂), buizerd, torenvalk (♀), boomvalk, patrijs, jong van kwartel of patrijs, waterhoen, bokje (mag geschoten worden!), scholekster, kokmeeuw juv., drieteenmeeuw, houtduif, tortelduif, nachtzwaluw, grote bonte specht (♂), draaihals, kauw, ekster (2 ex.), koolmees (2 ex.), merel (2 ♀♀), grote lijster, kramsvogel, pestvogel, grauwe klauwier (♀), spreeuw, appelvink, vink (2 ♂♂), keep (♂). Voorts een vos, een bunzing, een eekhoorn en een pas of eventueel ongeboren reekalf. Volledigheidshalve is de gehele inventaris, dus inclusief jachtwild, opgesomd.

Hoewel wij al jarenlang zeer regelmatig in Twente op excursie gaan, troffen wij slechts één keer een dode, reeds vergane buizerd aan, die waarschijnlijk een natuurlijke dood gestorven was. Verder één keer een doodgeschoten (!) buizerd als vogelverschrikker en twee keer een doodgeschoten sperwer (beide ♀♀).

Wat dus te denken van het feit dat bij een poelier een boomvalk, torenvalk, buizerd, benevens soorten als draaihals, nachtzwaluw, grauwe klauwier en grote bonte specht opgezet staan, terwijl deze vogels slechts legaal verkregen kunnen worden door ze (gaaf!) dood te vinden!

Moge uit bovenstaande droeve opsomming blijken dat het *noodzakelijk* is, dat het bezit van opgezette vogels aan banden wordt gelegd.

- *A. J. Westra en F. Vogelzang, Deldenerstraat 236, Hengelo (Ov).*